

Слово Боже (На неділю)

Апостол: Ді. 1, 1-8.

Першу книгу я написав, Теофіле, про все, що Ісус робив та що навчав від початку аж до дня, коли вознісся, давши Святим Духом накази апостолам, яких вибрав. Він показував їм себе також у численних доказах живим після своїх страстей, являючись їм сорок день і розповідаючи про царство Боже. І коли був разом з ними за столом, він наказав їм Єрусалиму не кидати, але чекати обітниці Отця, яку ви від мене чули; бо Іван христив водою, ви ж будете хрищені по кількох цих днях Духом Святим. Отож, зійшовшись, вони питали його: Господи, чи цього часу відбудуєш царство Ізраїля? Він відповів їм: – Не ваша справа знати час і пору, що Отець призначив у своїй владі. Та ви приймете силу Духа Святого, що на вас зійде, і будете моїми свідками в Єрусалимі, у всій Юдеї та Самарії і аж по край землі.

Євангеліє: Йо. 1, 1-17.

Споконвіку було Слово, і з Богом було Слово, і Слово було Бог. З Богом воно було споконвіку. Ним постало все, і ніщо, що постало, не постало без нього. У ньому було життя, і життя було світло людей. Світло світить у темряві, і не поїняла його темрява. Був чоловік, посланий Богом, якому ім'я Іван. Прийшов він свідком, щоб свідчити про світло, щоб усі через нього увірували. Не був він світло, був лише, щоб свідчити про світло. То було справжнє світло, що просвічує кожну людину. Воно прийшло у цей світ. Було у світі, і світ постав через нього, і світ не пізнав його. Прийшло до своїх, і свої його не прийняли. Котрі ж його прийняли, тим дало змогу дітьми Божими стати, тим, що вірують в ім'я його; які не з крові, ні з тілесного бажання, ні з волі людської, але від Бога народилися. І Слово стало тілом, і оселилося між нами, і ми бачили його славу – славу Єдинородного від Отця, повного благодаті та істини. Іван свідчить про нього і проголошує, кажучи: «Ось той, про кого я говорив: той, що йде за мною, існував передо мною, був раніш за мене». З його повноти ми всі прийняли – благодать за благодать. Закон був даний Мойсеєм, благодать же та істина прийшла через Ісуса Христа.

Традиція відвідин цвинтаря у Світлий тиждень. Гробки

За свідченням святителя Йоана Златоустого (IV ст.) це свято відзначалося на християнських цвинтарях вже в давнину.

Свята Пасха є основою всього річного богослужбового кола. Воскресіння Христове знаменує перемогу над смертю і є прообразом воскресіння людини. Тому, коли ми до Великодня їдемо на цвинтар, ми бачимо не тільки духовну нечутливість, але і повне нерозуміння сенсу рятівного християнського вчення.

В даний час поширився звичай відвідувати цвинтар в сам день Пасхи. Це суперечить найдавнішим встановленням Церкви. Якщо людина вмирає на Пасху, то її ховають за особливим великоднім чином. Великдень - час особливої і виняткової радості, свято перемоги над смертю.

Ми, християни, повинні пам'ятати, що цвинтар - це священне місце, де покояться тіла померлих. Це місце майбутнього воскресіння, і тому необхідно тримати його в чистоті і порядку.

Хрест на могилі християнина - мовчазний проповідник блаженного безсмертя і воскресіння. Він стоїть на землі і підноситься до неба, цим знаменує віру християн в те, що тіло померлого знаходиться тут, в землі, а душа - на небі; що під хрестом приховано насіння, яке виростає для життя вічного в Царстві Божому.

Прийшовши на цвинтар, треба запалити свічку і помолитися за померлого. При поминанні покійних варто запросити священника.

Ми повинні пам'ятати, що не потрібно їсти або пити на кладовищі, особливо неприпустимо лити горілку в могильний пагорб - цим ображається пам'ять покійного. Звичай залишати на могилі чарку горілки і шматок хліба «для покійного» є пережитком язичництва і не повинен дотримуватися в наших сім'ях. Не треба залишати на могилі їжу, краще віддати її жебракові, або голодному.

«Постараємося, скільки можливо, допомагати покійним, замість сліз, замість ридань, замість пишних гробниць нашими про них молитвами, милостиною і приношеннями, щоб таким чином і їм, і нам отримати обітовані блага», - пише святитель Йоан Златоуст. Молитва за покійних - це найбільше і головне, що ми можемо зробити для тих, хто відійшов у інший світ. Вічно жива душа покійного сама вже не може творити добрих справ, якими була б в змозі умилювати Бога, і тому відчуває велику потребу в нашій постійній молитві за неї.

Літургійна комісія Київської Архиепархії. liturgical-commission.kiev.ua

Із «Великоднього послання Блаженнішого Святослава»

«Веселитися в Бозі – означає дозволити перемозі воскреслого Господа проникнути в мене, звершитися в моєму особистому житті. ... Святувати Пасху – це значить воскреснути разом із Христом, перемогти в Ньому і з Ним. Тож наша радість у Ньому та з Ним не скороминуша емоція, а постійний стан того, хто живе вірою у воскреслого Господа».

Повний текст на сайті ugcc.kiev.ua

Гаївки

Скільки років гаївці? Можливо – п'ять тисяч років, можливо – сім тисяч... Знаємо, що прийшла вона до нас з далеких дохристиянських часів. І ці давні тисячоліття відбулися й у мелодиці, і в словах, і в рухах.

Здавна, коли приходила весняна пора, гаївки виводили по всій Україні: в кожному найменшому містечку чи селі, та за її межами – всюди, де були українці, які себе такими відчували. І хоч бавилась

гаївки переважно молодь, на це свято весни сходилися всі: від найстаршого до найменшого. Старші поринали в спогади, ділилися пережитим, а малеча, наслідуючи юнаків та дівчат, й собі заводила різноманітні дитячі забави, здебільшого співані.

Такі веселі забави називали по-різному. На початку ХХ століття найбільш поширеними назвами були такі (подається у порядку, в якому одне слово перемінювалося в інше): гагілка – гагівка – гаїлка – гаївка; ягілка – ягівка – явілка, галагівка, лаголойка. Назва, вважає доктор Олександр Бариляк («Ягілки», Львів, 1932), походить від староукраїнського слова «глаголити» – говорити, розмовляти. За сотні, тисячі років окремі звуки випали й утворились нові слова: г(л)агілка, (г)лаголівка, (г)лаголойка... Відомі ще такі назви, як магілки – магівки – маївки. А в теперішні часи додалася ще й назва «веснянки».

Отож первісно це були рухливі ігри з одночасними розмовами та співом, своєрідна народна творчість, через яку люди проявляли свою радість від пробудження природи, славили добро, красу, любов, оповідали про своє життя. Жартували над собою. Цей цикл забав тривав упродовж усієї весни. Зараз гаївки водять на Великодні свята, подекуди ще й на Провідну неділю (перша неділя після Пасхи).

Найважливішими в гаївках є рух, жвава міміка та веселість, швидкий темп, голосний спів, виразні слова. Звичайно, потрібно пильнувати, щоб спів та рухи були злагоджені та красиві. Пам'ятаймо, що наші діти також хочуть доторкнутися до тих скарбів, які впродовж віків зберіг український народ. Нема більш могутнього виховного засобу, які живий приклад дорослих, оточення. Найцікавіші програми, заклики, найдієвіші закони не дадуть дитині того, що дасть безпосередня участь у дійстві, яке зберегла народна традиція.

Гаївка – безцінний скарб української культури, своєрідний літопис нашого народу, відбиток розвитку світогляду українців. Тож вкладімо й ми свою лепту в продовження та творення українських народних традицій: радіймо життю, славимо Творця великодніми піснями, ягілками та забавами, дякуймо Богові за те, що народилися на цій дивній українській землі, належимо до цієї давньої нації, яка зветься українці.

Розклад на тиждень

Світлий понеділок 09.04 - Св. Матрони.

07:30 – Божественна Літургія
09:00 – Божественна Літургія
11:00 – Божественна Літургія
18:00 – вечірня

Світлий вівторок 10.04 - Прп. Іларіона Нового. Св. Стефана, чудотворця.

07:30 – Божественна Літургія
09:00 – Божественна Літургія
18:00 – вечірня
18:30 – Божественна Літургія

Світла серeda 11.04 - Прп. Марка, єп. Аретусійського, і Кирила диякона, і ін., що з ним при Юліяні-мучителєві постраждали

07:30 – Божественна Літургія
09:00 – Божественна Літургія
18:00 – вечірня, молебень за узалежнених

Світлий четвер 12.04 - Прп. Йоана Ліствичника

07:30 – Божественна Літургія
09:00 – Божественна Літургія
18:00 – вечірня

Світла п'ятниця 13.04 - Прп. Іпатія, єп. Гангрнського

07:30 – Божественна Літургія
09:00 – Божественна Літургія
18:00 – вечірня

Світла субота 14.04 - Прп. Марії Єгипет- ської

07:30 – Божественна Літургія
09:00 – Божественна Літургія
18:00 – вечірня з литією і утрєня

Неділя 15.04 - Неділя 2-га після Пасхи. Томина неділя. Антипасха.

Прп. Тита, чудотворця
07:30 – Божественна Літургія, панахида
09:00 – Божественна Літургія, панахида
11:00 – Божественна Літургія
18:00 – Вечірня і акафіст

Душпастирі тижня

о. Андрій Нагірняк - (067) 671 30 36
о. Андрій Боднарук - (096) 594 95 91

ПІДТРИМАЙТЕ СОБОР

ВАШОЮ ПОЖЕРТВОЮ

ЄДРПОУ 41467776

Р/Р 26002056213251

МФО 380269

з позначкою «ПОЖЕРТВА НА СОБОР»

Анонс

08 квітня – 16:00 «Великодні Гаївки». Михайлівська площа.

14 квітня – 17:00 Концерт хору «Аскольд» Мала зала консерваторії, вул.Городецького 1/3, 4 пов. (в рамках «Х Міжнародної пасхальної Асамблеї». Програма на opera-nmau.kiev.ua)

19-20 травня – Всеукраїнська проща до Вишгородської Богородиці

Запрошуємо хлопців до «вітраної дружини»

Контактна особа:

д-н Василь (093) 928 49 98

Собор потребує флориста чи помічника флориста

Звертайтеся до редакції:

visnyksoboru@gmail.com

(096) 594 95 91 - о.Андрій

Подяка!

Висловлюємо щирю подяку усім, хто спричинився до видання цього вісника. Особливу подяку складаємо Пану Якову Б., за цілковиту пожертву на друк усіх номерів газети. Нехай Господь Бог сторицею винагородить Ваші благі наміри! Запевняємо Вас повною молитовною та духовною підтримкою!

Станьте підписником «ВС»

Напишіть до редакції:

visnyksoboru@gmail.com

Редакція вісника:

о. Андрій Боднарук, о. Андрій Гах,
о. Василь Барна, о. Григорій Березука

КОНТАКТИ

адміністратор ерм. Ніканор Лоїк,
вул. Микільсько-Слобідська, 5
(044) 569-41-54; (067) 653 07 31
cathedral.ugcc@gmail.com
kyivsobor.ugcc.org.ua

Тираж: 500 прим.